1. Architektura von Neumanna:

Dane przechowywane są wspólnie z instrukcjami, co sprawia, że są kodowane w ten sam sposób. Architektura ta składa się z 4 komponentów:

- a. Pamięci, która przechowuje dane programu oraz instrukcje, każda komórka ma adres,
- b. Jednostki sterującej, która przetwarza dane i instrukcje z pamięci,
- c. ALU, które wykonuje podstawowe operacje arytmetyczno-logiczne,
- d. Urządzeń I/O, które służą do komunikacji z operatorem.

System komputerowy zbudowany na tej architekturze powinien:

- a. Mieć skończona i funkcjonalnie pełną listę rozkazów,
- b. Mieć możliwość wprowadzenia programu przez urządzenia zew.,
- c. Dane i instrukcje powinny być jednakowo dostępne dla CPU,
- d. Sekwencyjnie przetwarzać dane.

2. Architektura Harwardzka:

Dane i instrukcje są przechowywane w różnych pamięciach, które mogą różnić się budową. Pamięć instrukcji zajmuje inną przestrzeń adresową niż pamięć danych. Przez co procesor może w tym samym czasie czytać instrukcje i pobierać dane.

3. Cechy przejrzystej architektury (AK 2 wykład 2):

Spójność/regularność – dostępność spodziewanych rozkazów i operandów. Dostępne dodawanie z przeniesieniem i odejmowanie z pożyczką, używając takich samych operandów. Mnożenie dostępne jedynie z operandami rejestrowymi. Dzielenie również.

Ortogonalność – niezależności funkcji i operandów. Niektóre tryby adresowania pamięci dostępne z niektórymi rozkazami. W architekturze ortogonalnej rozkaz odnoszący się do pamięci może używać dowolnego trybu adresowania. Wybór trybu adresowania jest niezależny od wyboru rozkazu. Pary rozkaz/operand są dostępne z takimi samymi trybami adresowania. Dodawanie z pewnymi trybami adresowania. Odejmowanie i inne operacje arytmetyczno-logiczne z pewnymi trybami adresowania (ortogonalność) oraz z takimi samymi trybami adresowania (regularność). Mnożenie jest wykonywane przy użyciu operandów rejestrowych, a dzielenie nie co znaczy że brak ortogonalności.

Trafność – przeźroczystość (brak ograniczeń implementacyjnych, np. w rozmieszczeniu rozkazów w kodzie lub z zakresie danych). Oszczędność pozwala nad wykonywać operacje w zakresie jak najmniejszej ilości rejestrów np. add R1,R1.

Ogólność – kompletność:

Jest sprzeczna z oszczędnością(spodziewane rozkazy i operandy: dostępne i z tym samym trybem adresowania), trudna do zdefiniowania(możliwość wykonywania obliczeń w rozsądnym czasie, można wykonać inkrementacje zamiast dodawania), niedostępność rozkazów z powodu oszczędności(rozkazy potrzebne muszą być, ale mnożenie i dodawanie jest kosztowne sprzętowo).

Ogólność – otwartość:

Posiada dostępną przestrzeń dla przyszłych rozszerzeń. Ma regularną strukturę kodu(wolne miejsca w przestrzeni kodowej). Jednolite kodowanie argumentów(uniezależnienie działań od rozmiarów argumentów). Konsekwentny dobór funkcji(unikanie ograniczeń implementacyjnych i technologicznych).

4. RISC & CISC:

Architektura klasyczna CISC

- CISC Complex Instruction Set Computer
- Lista rozkazów
 - rozkazy realizujące działania proste i skomplikowane
 - rozbudowane sposoby (tryby) adresowania
 - argumenty umieszczone zwykle w pamięci
 - stałe w dodatkowych słowach kodu
 - niejednolita struktura różna liczba słów kodu
- Organizacja rozwiązania intuicyjne
 - akumulator lub niewiele rejestrów uniwersalnych
 - większość argumentów w pamięci, rejestry specjalizowane
 - trudne buforowanie i dekodowanie rozkazów (zmienny rozmiar)
- Skutki
 - zmienny czas wykonania tych samych etapów przetwarzania
 - bariera przepustowości pamięci

Analiza wykonania rozkazów w rozwiązaniach klasycznych (CISC)

analiza:

- rozbudowana lista rozkazów i nieregularna struktura kodu
 - zmienny czas pobrania kodu i dekodowania rozkazu
 - skomplikowany dekoder (układ sekwencyjny)
 - skomplikowane układy wykonawcze, zmienny czas wykonania działań
- większość operandów w pamięci
 - częste konflikty dostępu podczas wykonania etapów F, R i W
 - długi czas wykonania etapów F, R i W

wnioski:

- uproszczona lista rozkazów oraz stały rozmiar i struktura słowa kodu:
 - stały czas pobrania kodu i dekodowania rozkazu
 - prosty dekoder kombinacyjny
 - proste układy wykonawcze, krótki czas wykonania podstawowych działań
- większość operandów w rejestrach procesora:
 - wyeliminowanie etapu R i krótszy czas etapu W (load/store)
 - rzadkie konflikty dostepu podczas wykonania etapów F W

Koncepcja RISC

- ► RISC Reduced Instruction Set Computer →!redukcja dotyczy różnorodności, a nie liczby instrukcji (racjonalizacja)!
- Lista rozkazów
 - rozkazy proste
 - proste tryby adresowania
 - specjalne rozkazy komunikacji z pamięcią
 - ograniczony zakres i krótkie kody stałych
 - jednolita struktura kodu
- Organizacja (zasada lokalności, buforowanie informacji)
 - dużo rejestrów uniwersalnych
 - buforowanie informacji (kolejka rozkazów, cache)
- Korzyści
 - prawie stały czas wykonania tych samych etapów przetwarzania
 - podobny czas wykonania różnych etapów przetwarzania
 - łatwa implementacja potoku
 - możliwe włączenie niektórych rozkazów CISC (o minimalnym wpływie na μarchitekturę)

Potokowe wykonanie rozkazów w architekturze RISC

Uproszczona lista rozkazów oraz stały rozmiar i struktura słowa kodu,

- prosty dekoder kombinacyjny
- proste układy wykonawcze, krótki czas wykonania działań

Większość operandów w rejestrach procesora

- wyeliminowanie etapu R i krótszy czas etapu W (load/store)
- konflikty dostępu tylko podczas wykonania rozkazów load/store (E/W)

Niezbędne skrócenie czasu pobierania kodu z pamięci

buforowanie pamięci

Nieuniknione przestoje (buble) wskutek konfliktów

- spekulacyjne wykonanie niektórych rozkazów
- zmiana kolejności przetwarzania rozkazów

Przypuszczenie

- podział etapów F, D, E, W na podetapy
- wzrost przepustowości
- ...

5. Koncepcja pamięci wirtualnej:

Pamięć wirtualna

Wirtualna przestrzeń adresowa – suma logicznych przestrzeni pamięci (widzianych w programie stanowiącym treść procesu) translacja adresu wirtualnego (logicznego) na adres rzeczywisty odwzorowanie adresu wirtualnego w pamięci fizycznej (real memory).

6. Stronicowanie:

Stronicowanie polega na podziale pamięci na spójne bloki ustalonej wielkości. Powoduje to znaczne ułatwienia przy obsłudze pamięci, a także brak fragmentacji zewnętrznej , chociaż występuje fragmentacja wewnętrzna. Taki pojedynczy blok, na które jest podzielona pamięć nazywa się stroną, a jego wielkość określa stała PAGE SIZE w pliku page.h.

7. Tryby adresowania: Opracowanie

Nazwa	lle elementów	Przykład	Działanie	Schemat	ADDR	Uwagi
Zwarte (compact)	Zero-elem.					
Błyskawiczne (quick)	Zero-elem.					Ponoć używane w RISC
Natychmiastowe (immediate)	Zero-elem.	Mov! \$4, %eax	<u>Eax</u> = 4	CONST_REG	%gax	
Bezwzgledne (absolute)	Jedno-elem.	Mov! \$4, (%eax)	Mem(eax)=4	CONST_ADDR	%gax	
Bezwzgledne pośrednie (absolute indirect)	ledne slem-	Imp (\$F000)	Skek	JMP		Używane tylko przez JMP
Rejestrowe bezpośrednie (register direct)	Jedno-elem-	Mox %sax, %ebx	Ebx=eax	REG_REG	%ebx	
Rejestrowe pośrednie (register indirect)	ledno:elem.	Mox %sax, (%sbx)	Mem(ebx)=eax	REG_ADDR	%ebx	Używane tylko przez bx,si,di
Rejestrowe pośrednie z modyfikacją (register indirect modified)	Jedno slem					
Bazowe z przemieszczeniem (based)	Wielo-elem.	Movi \$0, 2(%eax)	Mem(eax+2)=0	CONST_ADDR	%eax+2	
Indeksowe z przemieszczeniem (indexed)	Wielo-elem.	Movl \$30, a(,%edi,4)	a+(edi*4)=30	DATA_ARRAY (,REG,CONST)	a+(%edi*4)	
Bazowo-indeksowe (base-indexed)	Wielo-elem.	Movl \$60, (%ebx,%edi,4)	Ebx+(edi*4)=60	DATA_POINT(BASE,INDEX, SIZE)	%gbx+(%ed.*4)	
Względne z przemieszczeniem (PC-relative)	Wielo-elem.					
Względne indeksowe (PC based indexed)	Wielo-elem.				7	

- 8. Arytmetyka stałoprzecinkowa: AK1
- 9. Efekt szamotania: Opracowanie + tutaj

Szamotanie - Proces się szamoce jesli spędza więcej czasu na stronicowaniu niż na wykonaniu.

Biernat

Szamotanie następuje gdy:

Suma zbiorów roboczych procesów aktywnych > rozmiar dostępnej pamięci Heurystyka:

Nie wymieniaj bloku, który jest częścią zbioru roboczego aktywnego procesu i nie uaktywniaj procesu, którego zbiór roboczy nie może zostać w całości odwzorowany w pamięci głównej

Warunki wstępne -

System dązy do utrzymania wykorzystania procesora ' – Jesli użycie procesora spada – zwiększany jest stopień wieloprogramowości. Uzywany jest algorytm globalnego zastępowania stron. Jesli proces potrzebuje więcej ramek pamięci – może je odebrać innym procesom ' Mechanizm powstawania szamotania • Jeden z procesów zwiąksza zapotrzebowanie na ramki pamięci: – Ramki są zabierane innym procesom – Zblizająć się do minimalnej ilości ramek, procesy częściej wykonują stronicowanie ' • Wzrost zapotrzebowania na urządzenie stronicujące: – Procesy oczekuą w kolejce do pamięci pomocniczej – Spadek wykorzystania procesora Mechanizm powstawania szamotania • System obserwuje spadek wykorzystania procesora: – Następuje zwiększenie stopnia wieloprogramowosci. . . ' • Nowe procesy potrzebują ramek pamięci: – Dalsze ograniczanie ilości dostępnych ramek ' – Dalsze nasilenie stronicowania • System utyka – procesy cały czas sp edzaj a na stronicowaniu Mechanizm powstawania szamotania 12

10. Zasada Lokalności:

Zasada lokalności

W komputerze z programem zintegrowanym programy i dane mają tendencję do skupiania w wymiarze przestrzennym i czasowym

- lokalność przestrzenna (spatial locality)
 Jest prawdopodobne użycie informacji z sąsiednich lokacji pamięci
 - kody rozkazów zależność lokacyjna sekwencyjna (licznik rozkazów)
 - struktury danych skupione (zmienne robocze) lub regularne (tablice)
- lokalność czasowa (temporal locality)
 Kod użyty będzie zapewne ponownie użyty w nieodległym czasie
 - kody rozkazów pętle programowe
 - struktury danych
 - zmienne robocze: ciągłe używanie
 - struktury regularne: wielokrotne użycie elementów

WNIOSEK: Utworzyć w pobliżu *procesora* **bufor** zawierający **kopie danych** z pamięci (głównej) aktualnie używanych i korzystać z kopii zamiast z oryginału

- 11. Aspekty czasowe wykonywania kodu (np. czas wykonania wszystkich iteracji pętli): Opracowanie
- 12. Model programowy x64 i model abstrakcyjny:

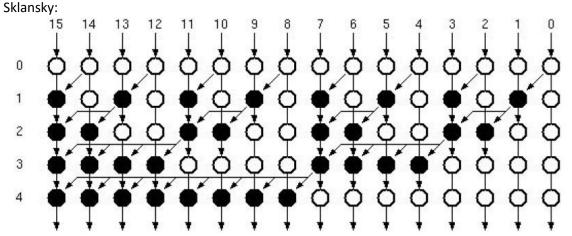
Model programowy procesora

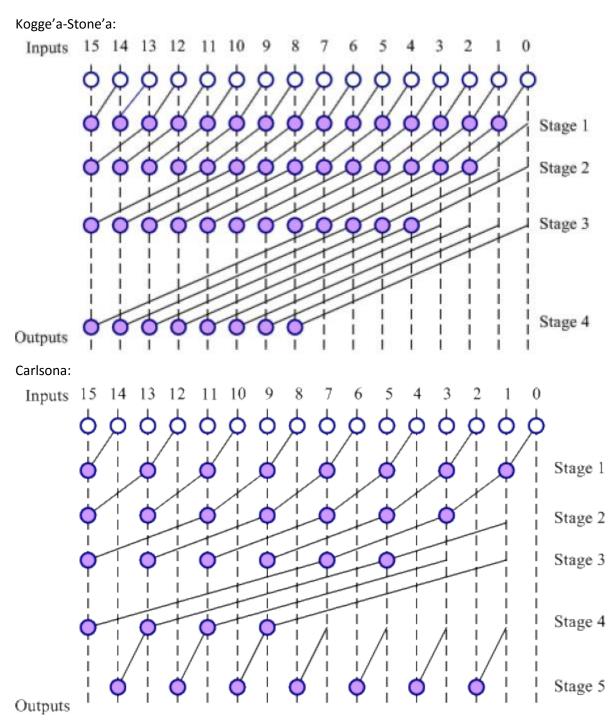
wykaz rejestrów i ich cechy

- rejestry ogólnego przeznaczenia GPR (general purpose registers)
- rejestry specyficzne (niespójność architektury)

tryby adresowania

- sposoby tworzenia adresu w pamięci (głównej)
- ograniczenia (niespójność architektury) specyfikacja działań
- sposób tworzenia wyniku i jego syndromów
 - zasady
 - odstępstwa od zasad (niespójności architektury)
- ograniczenia użycia argumentów
 - nakaz użycia
 - zakaz użycia
- interpretacja argumentów
 - ▶ interpretacja kodów liczb
 - sposób tworzenia i przekształcania stałych (rozszerzenia kodu)
- 13. Sumatory prefiksowe: AK1

- 14. IEEE 754: AK1
- 15. Kodowanie liczb: AK1
- 16. Specjalne wartości zmiennoprzecinkowe: AK1

Wartośc	Znak	Wykładnik	Mantysa
NaN	+/-	11	Niezerowa
+/- INF	+/-	11	Zerowa
+/- ZERO	+/-	00	Zerowa
Zdenormalizowana	+/-	00	Niezerowa (ukryte 0)

17. Koncepcja pętli i rozgałęzień: Wykład 8

Rozgałęzienia

decyzje → zmiana porządku instrukcji

- wytworzenie warunku porównanie, wykonanie działania
- wybór warunku jawne lub implikowane wskazanie przesłanki
- ▶ użycie warunku rozkazy warunkowe
 - jawne wykonanie rozgałęzienia (instrukcja), ominięcie
 - rozgałęzienie zwykłe (branch), skok warunkowy if warunek then goto adres
 - rozgałęzienie ze śladem (branch & link)
 if warunek then goto adres and link
 - warunkowe wykonanie instrukcji if warunek then polecenie
 - pułapka (trap) warunkowe wykonanie funkcji if warunek then call exception
 - przechowanie stanu logicznego warunku (spełniony niespełniony) if warunek then zmienna:= TRUE else zmienna:= FALSE

18. Pamięć i ochrona pamięci:

Ochrona procesu

Spójność systemu (system integrity)

- bezpieczeństwo systemu (security)
- prywatność procesów (privacy)

Ochrona zasobów:

- zapobieganie (prevention) naruszeniu spójności systemu
- reagowanie na ingerencję w mechanizm ochrony
 - wykrywanie (detection) błędów i ataków
 - rozpoznawanie i neutralizacja skutków ingerencji
 - unieważnianie (nullify) działań ingerujących w mechanizm ochrony

Ochrona zasobów na poziomie architektury maszyny rzeczywistej:

- w przestrzeni kodów uniemożliwienie wykonania instrukcji uprzywilejowanych (privileged) w procesie użytkownika
- w przestrzeni operandów wykluczenie wykonania w trybie użytkownika operacji używających zastrzeżonych operandów
- w przestrzeni danych przypisanie każdej danej znacznika (tag), sprzeczne z klasyczną koncepcją pamięci

19. Przełączanie procesów:

Jeden procesor, wiele zadań (procesów)

Procesy współbieżne – jeden rozpoczyna się przed zakończeniem drugiego

Poprawność procesu (programu współbieżnego)

- własność żywotności
 - każde oczekiwane zdarzenie (działanie) nastąpi
 - każdy proces ma realną szansę wykonania (sprawiedliwość, uczciwość)
 - własność bezpieczeństwa
 - program jest zawsze w stanie pożądanym

Wymagania – warunki konieczne poprawności programu sekwencyjnego

- żywotność każdy proces zostanie wykonany → przydział procesora
 - na czas wykonania procesu możliwe zagłodzenie innych procesów
 - okresowo na ustalony czas podział czasu (time-sharing)
- bezpieczeństwo ochrona procesu
 - prywatność
 - osobne przestrzenie adresowe ightarrow przestrzeń wirtualna
 - ograniczenie dostępu: tryb dostępu: (r-w-x)